

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4033/2020
25.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Божидара Вујичића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Јелена Димић-Станојев и Петар Драшковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Алексинац, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 616/20 од 27.02.2020. године, у седници од 25.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 616/20 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 1469/2017 од 19.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да јој тужена накнади материјалну штету уз износ од 607.032,83 динара, са законском затезном каматом од 29.12.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље за накнаду материјалне штете у износу од 369.473,40 динара, са законском затезном каматом од 29.12.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље за накнаду штете у износу од 611.784,01 динара, са законском затезном каматом од 29.12.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 616/20 од 27.02.2020. године одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

-2-

важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима и Закона о стечају, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјавене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је суду 29.12.2017. године, а вредност предмета спора је 1.588.290,24 динара.

Наведена вредност предмета спора је очигледно испод 40.000 евра у динарској противвредности, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**